

शकुला

शकुनीश्वरः, पुं. (शकुनीनां पञ्चिणामेश्वरः ।) गुरुः । इति धनञ्जयः ॥
 शकुन्तः, पुं. (शक्नोति उत्पतितुमिति । शक् + "शक्नेरुन्तोन्त्युनयः ।" उणा० ३।७६ । इति उन्तः ।) पत्नी । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । १।७२।११।
 "नेमां हिंस्रुर्वने वालां क्रव्याटा मांसगृहिनः ॥ पथ्येरन्तन् तां तत्र शकुन्तामनकात्मजाम् ॥")
 कौटभेदः । भासपत्नी । इति मेदिनी ॥
 शकुन्तला, स्त्री (शकुन्तैः प्रक्षिभिर्लायते पाल्यते इति । ला + घञर्थे कः । स्त्रियामाप् ।) मेनकापारःसु विश्वामित्रेण जनिता क्रव्या । सा कण्वमृनिना प्रतिपालिता । दुष्प्रान्तराजेन विवाहिता । अस्याः पुत्रो भरतः राजचक्रवर्ती । अस्या नामकारणं यथा,—
 "निर्जने तु वने यस्मात् शकुन्तैः परिरक्षिता । शकुन्तलेति नामास्याः कृतञ्चापि ततोमया ॥" इति महाभारते । १।७२।१५ ॥
 अस्या विवरणं कालिदासकृतभिन्नानशकुन्तलनाटके दृश्यम् । पादो स्वर्गखण्डे प्रथमादिपञ्चाध्यायेषु महाभारते आदिपर्वाच्च ६६ अध्यायमारभ्य च ज्ञातव्यम् ॥
 शकुन्तलात्मजः, पुं. (शकुन्तलाया आत्मजः पुत्रः । भरतराजः । यथा,—
 "दौषन्तिर्भरतः सर्वदमः शकुन्तलात्मजः ॥" इति हेमचन्द्रः ॥
 शकुन्तिः, पुं. (शक्नोति उत्पतितुमिति । शक् + उन्तिः ।) पत्निमात्रम् । इत्यमरः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । २।४२।३।
 "अवक्रन्द दक्षिणतो गृह्याणां सुमङ्गलो भद्रवादी शकुन्ते ! ॥")
 भासपत्नी । इत्युणादिकोपः ॥
 शकुलः, पुं. (शक्नोति गन्तुं वेगनेति । शक् + "मद्गुरादयश्च ।" उणा० १।४२ । इति उरच् । रस्य लः ।) मत्स्यविशेषः । इत्यमरः ॥ शउल इति भाषा ॥ (यथा, महाभारते । १२ । १३७ । ३ ।
 "नातिगाधे जलाधारे सुहृदः शकुलाश्रयः । प्रभूतमस्त्रेण कौन्तेय ! बभूवुः सहचारिणः ॥")
 अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । रुचत्वम् । ग्राहित्वम् । पिप्तामजित्वम् । गुरुत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥
 शकुलगण्डः, पुं. (शकुलस्य गण्ड इव गण्डो यस्य) । गालमत्स्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 शकुलाक्षकः, पुं. श्वेतदूर्वा । इत्यमरः ॥
 शकुलाक्षी, स्त्री, गण्डदूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ।
 शकुलादनी, स्त्री, (शकुलानां अदनं यस्याः । डीप् ।) चक्राङ्गी । इत्यमरः ॥ कटकी इति भाषा । कञ्चटशाकः । इति मेदिनी । कांचडा दाम इति भाषा ॥ मांसी । किञ्चुलिका । जलपिप्पली । कटफलः । इति विश्वः । गजोदका । इति राजनिर्घण्टः ॥

शक्तः

शकुलाभकः, पुं. (शकुलस्य अभक इव ।) गडकमत्स्यः । इत्यमरः ॥ (गडुडमाह इति भाषा ॥)
 शकुली, स्त्री, (शकुल + डीप् ।) मत्स्यविशेषः । मृगाल इति भाषा । महाशकुल इति केचित् । अस्या आकारो गुणाश्च ।
 "शकुली रोहिताकारा भूमौ प्रायश्चरत्यसौ । गुर्वी पाके च मधुरा भेदिका दोषकोपना ॥" इति राजवल्लभः ॥
 पुस्तकान्तरे शकुली इति च पाठः ॥ (नदीविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ५७ । २३ ।
 "सुमेरुजा शक्तिमती शकुली त्रिदिवा क्रमुः । स्कन्धपादप्रसृता वे तामान्या वेगवाहिनौ ॥")
 शकत, स्त्री, (शक्नोति सृष्टीमिति । शक् + "शक्नेरुत्तिन् ।" उणा० ४ । ५८ । इति ऋतिन् ।) विष्टा । इत्यमरः ॥ यथा, (भागवते । ३।३०।१६।
 "स दृष्ट्वा त्रस्तदृदयः शकतभ्रूवं विमुहति ॥")
 शकत्कारिः, पुं, स्त्री, (शकत् करोतीति । शकत् + क् + "स्तन्वशकतो रिन् ।" ३।२।२४ । इति इन् ।) वस्तः । इत्यमरः ॥ दम्ब्यादिरिति विद्याविनोदः ॥
 शकत्कारः, चि, मलत्यागकारकः । शकत् करोतीत्यर्थे शकच्छब्दात् कधातोः षच् (अण्) प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 शकहारं, स्त्री, (शकतो हारम् ।) मलहारम् । तत्पर्यायः । अपानम् २ पायुः ३ गुदम् ४ च्युतिः ५ अधोमर्म ६ त्रिवलीकः ७ बली ८ । इति हेमचन्द्रः ॥
 शकरः, पुं, हषः । इति हेमचन्द्रः ॥
 शकरिः, पुं, हषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 शकरी, स्त्री, कन्दोभेदः । नदीभेदः । मेखला । इति मेदिनी ॥ सा च समवृत्तषड्विंशतिच्छन्दोऽन्तर्गतचतुर्दशच्छन्दः । यथा,—
 "उक्त्यात्युक्था तथा मध्या प्रतिष्ठान्या सुपूर्विका । गायत्र्याणिगनुष्टुप् च हृहती पङ्क्तिरेव च ॥ त्रिष्टुप् च जगती चैव तथातिजगती मता । शकरी सातिपूर्वा स्यादच्छत्यष्टी तथा मता ॥ धृतिश्चातिधृतिश्चैव कृतिः प्रकृतिराकृतिः । विकृतिः संवृत्तिश्चापि तथा चैवातिसत्कृतिः ॥ इत्याख्याः समवृत्तानां छन्दसां क्रमशः कृताः ॥" तत्र चतुर्दशाक्षरपादसप्तच्छन्दांसि सन्ति । तेषां नामानि गणाश्च यथा ।
 मो गो गो नौ मः शरनवभिरसंवाधा । १ ।
 श्रयं वसन्ततिलकं तभजा जगौ गः । २ ।
 ननरसलयुगैः स्वरैरपराजिता । ३ ।
 ननभनलगतिप्रहरणकलिका । ४ ।
 मस्ती नो मो गौ यदि गदिता वासन्तीयम् । ५ ।
 हिः मस छिदि लोलामसौ श्मी गौ चरणे चत् । ६ ।
 स्वरभिदि यदि नौ तौ च नान्दीसुखीयम् । ७ ।
 इति कन्दोमञ्जरी ॥
 एतेषामुदाहरणानि बाहुव्यभिया नोक्तानि ॥
 शक्तः, चि, (शक् + क्तः ।) शक्तिविशेषः । समर्थः । तत्पर्यायः । सङ्घः २ समः ३ प्रभुः ४ उष्णः ५ ।

शक्तिः

इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मनुः । ६ । २०७ ।
 "भ्रातृणां यस्तु नेहेत धनं शक्तः स्वकर्माणा । न निर्भाज्यः स्वकादंशात् किञ्चिद्व्योप-
 जीवनम् ॥")
 प्रियंवदः । इति शक्तशब्दटीकायां स्वामी ॥
 शक्तवः, पुं, भृञ्, भ्रष्टयवादिचूर्णम् । कातु इति भाषा । यथा,—
 "धाना भ्रष्टयवे भृञ् स्त्रियां पुंभृञ् शक्तवः केचित्तु शक्तुरस्तीति वन्धुरा भूर्मान् स्त्रियाम् ॥" इति जटाधरः ॥
 अस्य विवरणं शक्तुशब्दे दृश्यम् ॥
 शक्तिः, स्त्री, (शक् + क्तिन् ।) कायजनन-सामर्थ्यम् । यथा,—
 "या देवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण संस्थिता ।" इति देवीमाहात्म्यस्य टीकायां नागोजीभट्टः ॥
 शक्यते जेतुमनया । सा प्रभावोक्ताहमन्त्रज-भेदात्त्रिविधा । तत्र प्रभुत्वे साधकत्वात् कौष-दण्डौ प्रभुशक्तिः १ । विक्रमेण स्वशक्या विष्णु-रणमुक्ताहशक्तिः २ । सन्ध्यादौनां सामादौ-नाश्च यथावस्थानं मन्त्रशक्तिः ३ ॥ सामर्थ्य-मात्रम् । तत्पर्यायः । द्रविणम् २ तरः ३ सङ्घः ४ बलम् ५ शौर्यम् ६ स्थामः ७ शुष्मम् ८ परा-क्रमः ९ प्रायः १० । इत्यमरः ॥ शुष्म ११ सङ्घम् १२ । इति शब्दरत्नावली ॥ ऊर्जः १३ । इति जटाधरः ॥ काश्च । सा तु शर्वलानामास्त्रम् । इति नानार्थे अमरभरतौ ॥ गौरौ । इति मेदिनी ॥ लक्ष्मीः । इति शब्दमाला ॥ * ॥
 त्रिशक्तयो यथा,—
 "एषा त्रिशक्तिरुद्दिष्टा नयसिद्धान्तगामिनी । एषा श्वेता परा सृष्टिः सात्त्विकी ब्रह्मसंस्थिता ॥ एषैव रक्ता रजसि वैष्णवी परिकीर्त्तिता । एषैव कृष्णा तमसो रौद्री देवी प्रकीर्त्तिता ॥ परमात्मा यथा देवो एक एव त्रिधा स्थितः । प्रयोजनवशाच्छक्तिरेकैव त्रिविधाभवत् ॥" इति वाराहे त्रिशक्तिमाहात्म्यनामाध्यायः ॥ * ॥
 अपि च ।
 "बिन्दुः शिवात्मकस्तत्र बीज शक्त्यात्मकं स्मृतम् । तयोर्योगि भवेन्नादस्तेभ्यो जातास्त्रिशक्तयः ॥" इति क्रियासारः ॥
 अन्यञ्च ।
 "इच्छा क्रिया तथा ज्ञानं गौरी ब्राह्मी तु वैष्णवी त्रिधा शक्तिः स्थिता यत्र तत्परं ज्योतिरो-मिति ॥" इति गोरक्षसंहिता ॥ * ॥
 अष्ट शक्तयो यथा,—
 "इन्द्राणी वैष्णवी शान्ता ब्रह्माणी ब्रह्मवादिनी । कौमारी नारसिंहे च वाराहे विकटाकृतिः ॥ माहेश्वरी महामाया भैरवी भीमरूपिणी । अष्टौ च शक्तयः सर्वा रथस्थाः प्रययुर्मुदा ॥" इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे बाह्ययुहनाम ११८ अध्यायः ॥ * ॥